

El Pic del Martell ha estat l'escola de molts escaladors de Barcelona. La seva modesta alçada i la poca continuïtat no han estat excusa per obrir-hi una bon grapat d'itineraris. La Mutant World, de dificultat molt assequible, amb bones plaques i una escalada atlètica i divertida s'ha convertit en una clàssica i una de les vies més repetides del Pic. L'orientació est la converteix en una bona opció pels matins d'hivern i les tardes d'estiu.

Via: Mutant World
Zona: Pic del Martell
Dificultat: V (D)
Compromís: Baix
Exposició: Mitjana
Llargària: 100 metres

• Equipament: Equipada amb parabolts, tot i que és recomanable completar l'equipament

• Material: 10 cintes exprés. Joc de friends o de tascons i vagues per ponts de roca

Orientació: Est

Aproximació:

Anant per la C-32 direcció Sitges prenem la sortida 42 i continuem fins una rotonda. Agafem l'Avinguda Ratpenat. De seguida trobem una altra glorieta més petita, prenem la direcció al Parc Natural i de seguida sortim de la urbanització. Continuem per la carretera aproximadament un quilòmetre i mig. Trobarem un aparcament a una corba a mà esquerra.

Seguim a peu creuant la carretera i agafem un corriol marcat, que primer ens fa pujar una petita carena per després anar descendint fins al peu de la paret. La via s'inicia quan la paret canvia d'orientació. Hi ha el nom escrit a l'inici.

L1(V)

La via s'inicia a unes plaques al peu d'un esperó que localitzarem quan la paret canvia d'orientació. Els primers metres es troben un xic gastats, però la generositat de les presses compensa aquest fet. Anirem primer en tendència a la dreta, per després tornar un xic a l'esquerra a buscar un petit diedre molt poc marcat. Un cop superat sortim cap a la dreta per agafar una darrera placa que ens mena fins un còmode replà on trobarem la reunió. 8 parabolts; 40 metres.

L2(V)

Sortim de la reunió per la dreta de l'esperó per terreny fàcil. Anem superant una sèrie de blocs, desequipats, però que podrem reforçar sense problemes si ho creiem necessari. Arribarem fins a sota un desplom, on trobarem una reunió intermitja que no cal fer. A la part esquerra del sostre hi ha un clau que no és gaire visible. Un cop xapat haurem de flanquejar cap a la dreta amb molt bona pressa de mà fins situar-nos a la placa de més a la dret, també força vertical però amb bones mans. Trobarem un parabolt al mig de la placa. Un cop xapat seguim recte amunt, amb moviments força evidents i atlètics. Trobem un segon parabolt; passat aquest si anem lleugerament a l'esquerra trobem un pont de roca fàcil de llaçar. Sinó seguim fins una savina una mica més amunt, que també podem llaçar. Un cop a l'alçada de la savina la verticalitat minva de cop. Flanquegem uns metres

a la dreta per uns blocs i trobem un nou replà on hi ha la reunió. 2 parabolts i un clau; 40 metres.

L3(V)

Des de la reunió veiem l'únic parabolt del llarg, que es troba a la dreta d'una evident fissura. Sortim en lleugera tendència a l'esquerra per després tornar a la dreta, sempre cercant la lògica fins situar-nos sota un petit desplom. Des d'aquest punt ja podem xapar. La via original surt per la dreta del parabolt (més fàcil) Però val la pena anar per l'esquerra, aprofitant la fissura per superar el tram desplomat; trobarem molt bones mans. Un cop superat arribem a una petita lleixa. Escalem un darrer ressalt fàcil i arribem a la reunió. Un parabolt; 20 metres.

Descens:

Hem d'arribar fins la part alta de la carena, on trobarem un corriol poc marcat amb algunes fites que ens mena fins al punt de sortida.

El que més m'ha agradat:

- La placa de la segona tirada és força maca, amb passos atlètics i evidents.
- · La fissura del darrer llarg també és divertida.
- Possibilitats d'augmentar la protecció enormes

El que no m'ha agradat tant:

• Es nota que és una de les vies més repetides de la zona doncs la roca es comença a notar una mica desgastada.